

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2002-2003

22 juli 2003

ONTWERP VAN DECREET

**tot wijziging van het decreet van 13 april 1999 met betrekking tot de private arbeidsbemiddeling
in het Vlaamse Gewest**

INHOUD

	Blz.
Memorie van toelichting	3
Voorontwerp van decreet	7
Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen	13
Advies van de Raad van State	23
Ontwerp van decreet	33

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Dit decreet beoogt een aanpassing aan de erkenningsregeling voor de private arbeidsbemiddeling in het Vlaamse Gewest enerzijds ten gevolge van een gemotiveerd advies van de Europese Commissie en anderzijds ter verduidelijking van een aantal erkenningsvoorwaarden en sanctiebepalingen gezien n.a.v. de behandeling van een aantal concrete dossiers werd vastgesteld dat er zich interpretatieproblemen voordoen. Naar aanleiding van het advies van de SERV dd. 13 maart ll. werden nog een aantal bijkomende aanpassingen voorgesteld.

1. Gemotiveerd advies van de Europese Commissie

Deze wijziging is in eerste instantie het gevolg van een gemotiveerd advies van de Europese Commissie van 18 september 2002 (Ingebrekestellingsdossier 2000/4110) waarbij de Europese Commissie bemerkingen heeft geformuleerd ten aanzien van de erkenningsregeling voor private arbeidsbemiddeling in het Vlaamse Gewest en meer in het bijzonder met betrekking tot artikel 9 van het decreet van 13 april 1999 met betrekking tot de private arbeidsbemiddeling in het Vlaamse Gewest. Deze bepaling zou strijdig zijn met het vrij verkeer van diensten en zou bijgevolg een inbreuk op artikel 49 van het EG-verdrag vormen.

In artikel 9 van voormeld decreet wordt aan het bureau dat een erkenning aanvraagt de verplichting opgelegd om de naam mee te delen van de natuurlijke personen met woon- of verblijfplaats in België die gemachtigd zijn het bureau tegenover derden te verbinden en het in rechte te vertegenwoordigen. Volgens voormeld gemotiveerd advies van de Europese Commissie kan een dergelijke verplichting gelijkgesteld worden met een vestigingsverplichting en is ze bijgevolg strijdig met artikel 49 van het EG-verdrag.

In het huidig voorstel wordt van de buitenlandse bureaus niet langer geëist dat zij een persoon zouden aanduiden met woonplaats in België, maar dat ze nog enkel een adres moeten opgeven waar desgevraagd de nodige documenten kunnen worden ter beschikking gesteld. Dit adres zou zelfs de zetel van de betrokken administratie of van de inspectiediensten kunnen zijn. Op die manier kan er niet langer sprake zijn van een (permanente) "vestiging" van het betrokken bureau in België. Zowel het algemeen belang als het individueel belang van de betrokken werknemers vereisen immers dat de

federale en de Vlaamse inspectiediensten voor de materies (en op het grondgebied) waarvoor zij respectievelijk bevoegd de naleving van de reglementaire bepalingen (en/of de gelijkwaardige toepassing ervan) kunnen controleren.

2. Verduidelijkingen van de erkenningsvoorwaarden en strafbepalingen

In de erkenningsvoorwaarden onder artikel 5, 3°, a) en b), wordt bepaald dat personen die aansprakelijk werden gesteld voor een faillissement of die op ernstige wijze in overtreding zijn geweest in de periode van vijf jaar voor de aanvraag van de erkenning m.b.t. de sociale of fiscale wetgeving, geen erkenning als bureau voor private arbeidsbemiddeling kunnen krijgen.

Hoewel het ongetwijfeld de bedoeling was van de wetgever om te voorkomen dat personen met een strafrechtelijk verleden of die herhaaldelijk of op een ernstige wijze in overtreding zijn geweest met bepaalde arbeidsrechtelijke bepalingen private arbeidsbemiddelingsactiviteiten zouden uitoefenen, is gebleken dat men dit artikel op een foutieve wijze kan interpreteren.

Personen die volgens de letter van de wet 'in de periode van vijf jaar voor de aanvraag van de erkenning' geen laakbare feiten hebben gepleegd, gezien de strafbare feiten zich pas situeren na het opstarten van de bemiddelingsactiviteiten, zouden volgens deze foutieve interpretatie toch een verantwoordelijke functie binnen een bemiddelingsbureau kunnen uitoefenen. Ten einde deze interpretatie te verduidelijken wordt voorgesteld om artikel 5, 3°, a) en b), aan te passen.

In voormeld decreet wordt onder artikel 11, § 1, 7°, bepaald dat de erkenning kan ingetrokken worden wanneer een bureau samenwerkt met een bureau waarvan de erkenning werd ingetrokken. De bedoeling van deze bepaling is te voorkomen dat bureaus (of het hierbij nu gaat om fysieke dan wel om rechtspersonen) waarvan de erkenning omwille van gegronde redenen werd ingetrokken, nog verder activiteiten zouden gaan uitoefenen in andere (erkende) bureaus. Gelet op de discussies omtrent deze bepaling in het kader van de intrekkingen van een aantal uitzendbureaus, lijkt het wenselijk om ook hier de tekst van dit artikel in die zin te verduidelijken ten einde deze mogelijke 'achterdeur' naar de toekomst toe te sluiten.

Tenslotte wordt er in het belang van de werkzoekende én de rechtszekerheid nog een bepaling toegevoegd die de toestand regelt van de overeen-

komsten die nog van kracht zijn op het ogenblik van de intrekking van de erkenning.

Op voorstel van de SERV (advies dd. 13 maart 2003) worden nog een aantal wijzigingen voorgesteld :

- verduidelijking van de verbodsbepalingen (m.b.t. onverenigbaarheden) ;
- schrapping van een aantal verouderde verbodsbepalingen (verbod op fictieve vacatures en verbod om in de plaats treden van de opdrachtgevende werkgever bij de onderhandelingen omtrent de aanwervings- of ontslagbeslissing) ;
- mogelijkheid van een erkenning voor bepaalde duur wordt opnieuw ingevoerd ;
- nieuwe verbodsbepaling voor uitzendbureaus (verbod om bij exclusiviteit uit te zenden naar één gebruikende onderneming) ;
- erkenningsvoorwaarden voor bureaus met zetel buiten het Vlaamse Gewest worden verduidelijkt ;
- invoeren van overgangsmaatregelen n.a.v. de intrekking van de erkenning.

Commentaar bij de artikelen

Artikel 1

Artikel 1 van het ontwerp van decreet tot wijziging van decreet van 13 april 1999 met betrekking tot de private arbeidsbemiddeling in het Vlaamse Gewest herneemt terzake de bepaling van artikel 1 van het decreet van 13 april 1999.

Artikel 2

1° De wijziging van artikel 5, 3°, heeft twee beoogden :

- enerzijds verduidelijken dat de voorwaarden bepaald in artikel 5 niet alleen "voorafgaand aan de aanvraag" gelden maar ook tijdens de duur van de erkenning blijven laten gelden opdat men de erkenning zou kunnen behouden. Ofschoon het ongetwijfeld de initiële bedoeling was van de wetgever om de voorwaarden be-

paald in artikel 5 niet alleen "voorafgaand aan de aanvraag" maar ook tijdens de duur van de erkenning te laten gelden opdat de erkenning zou kunnen behouden blijven (cfr. de memorie van toelichting waarin gesteld wordt dat dit artikel de voorwaarden opsomt waaraan een bureau moet voldoen om erkend te worden en erkend te blijven), komt dit niet onmiddellijk tot uiting in de actuele tekst. Ten einde naar de toekomst iedere mogelijke discussie hieromtrent te vermijden lijkt het dus aangewezen om in die zin een tekstaanpassing door te voeren ;

- anderzijds het invoeren van het meer algemene begrip "hoofdaandeelhouders" (in zoverre deze in de feiten de bevoegdheden van bestuurder uitoefenen) om te voorkomen dat personen die een spoor van faillissementen hebben achtergelaten – los van het feit of ze al dan niet een zware fout hebben begaan – een belangrijke functie zouden gaan uitoefenen in een bemiddelingsbureau. De verbodsbepaling geldt niet enkel voor de bestuurders en zaakvoerders, maar ook voor de hoofdaandeelhouders, althans in zoverre deze laatsten in de feiten de bevoegdheden van bestuurder uitoefenen. Iedereen die zich binnen een bemiddelingsbureau als bestuurder gedraagt – los van het feit of men hier formeel toe gemachtigd is – dient de nodige integriteit te kunnen waarborgen en dient bijgevolg niet bij faillissementen betrokken geweest te zijn.

In artikel 2, 2° en 3°, worden een aantal verouderde bepalingen geschrapt, gezien ze niet meer aangepast zijn aan het actuele bemiddelingsgebeuren :

- door 2° wordt het laatste gedeelte van artikel 5, punt 10°, "of de onderhandelingen daaromtrent" geschrapt. Voor bepaalde types van arbeidsbemiddelingsactiviteiten zoals bij executive search maakt de deelname van het bureau aan de contractonderhandelingen immers inherent deel uit van het bemiddelingsproces ;
- door 3° wordt artikel 5, 16°, geschrapt ("het bureau mag geen bemiddelingsactiviteiten uitoefenen voor vacatures waartegenover geen reëel jobaanbod staat ;") Er mag van uitgegaan worden dat bedrijven geen personeelsadvertenties meer als middel tot het voeren van reclame gebruiken. Bovendien moet het mogelijk zijn te werven en selecteren in functie van een wervingsreserve. Deze wijziging dient in samenhang gezien te worden met de wezenlijke bepaling in artikel 5, 15°, van het decreet dat stelt dat aan de werkzoekenden correcte informatie moet

verstrekt worden. Deze bepaling waarborgt onder meer dat een vacature realistisch wordt voorgesteld en dat vanaf het eerste contact met de werkzoekende duidelijk wordt weergegeven wat de aard van de aangeboden bemiddeling is (bijvoorbeeld ofwel bemiddeling voor een vaste betrekking ofwel bemiddeling in functie van een uitzendopdracht).

Artikel 3

Door deze bepaling wordt de mogelijkheid gecreëerd om opnieuw een erkenning voor bepaalde duur toe te kennen aan bureaus die formeel wel voldoen aan de erkenningsvoorwaarden op het ogenblik van de erkenningsaanvraag maar ten aanzien waarvan er zich grote vragen stellen of men de erkenningsvoorwaarden zal (kunnen) blijven naleven tijdens de erkenning. Zo wil men onder meer voorkomen dat men stromannen gebruikt die voldoen aan de voorwaarden van professionele deskundigheid maar in de praktijk geen actieve rol spelen in het bureau.

Het principe blijft de erkenning voor onbepaalde duur, maar mits eenparig advies van de adviescommissie, kan een erkenning voor een beperkte duur worden toegekend. De adviescommissie beschikt hier dus over een ruime appreciatiebevoegdheid.

De erkenning voor bepaalde duur bedraagt minimaal 1 en maximaal 4 jaar. De erkenning wordt automatisch omgezet in een erkenning voor onbepaalde duur tenzij de adviescommissie ten laatste drie maanden voor het verstrijken van de erkenning van bepaalde duur het bureau uitnodigt om het te horen met het oog op een nieuwe erkenning voor een bepaalde duur of de intrekking van de erkenning of de omzetting van de erkenning naar een periode van zes maanden waarbinnen het bureau zich in regel dient te stellen.

De nadere procedure, zal door de Vlaamse regering, na advies van de SERV, dienen bepaald te worden.

Artikel 4

1° Aan artikel 8 wordt een 5° toegevoegd waarin bepaald wordt dat het verboden is bij exclusiviteit uit te zenden naar één gebruikende onderneming. Deze bepaling moet verhinderen dat ondernemingen louter in functie van hun eigen

behoeften een uitzendbureau zouden oprichten. Dergelijke constructies houden niet enkel het gevaar in dat bureaus die op die basis worden opgericht onvoldoende kennis hebben van de relevante wetgeving inzake uitzendarbeid maar kunnen tevens nefast zijn voor het sociaal statuut van de betrokken werknemers. De situatie op dit vlak kan vanzelfsprekend pas beoordeeld worden wanneer de activiteiten van het bureau op kruissnelheid draaien. Bij deze beoordeling dient bovendien rekening gehouden met het geheel van de uitzendactiviteiten van het betrokken bureau en dus niet enkel met de uitzendactiviteiten die in het Vlaamse Gewest zijn verricht.

2° In deze bepaling wordt verduidelijkt dat bureaus met maatschappelijke zetel in het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest, het Waalse Gewest of binnen de Europese Unie ook tijdens de erkenningsperiode moet blijven voldoen aan deze gelijkwaardige voorwaarden en niet enkel op het moment van de erkenningsaanvraag.

Artikel 5

Bureaus met een zetel buiten Vlaanderen zullen niet langer een vertegenwoordiger in Vlaanderen moeten aanduiden, het zal volstaan dat men een adres opgeeft waar de stukken (voor controle) worden ter beschikking gesteld. Zo zou men bijvoorbeeld het adres van de Vlaamse inspectiediensten kunnen opgeven. Enerzijds wordt hier tegemoet gekomen aan het gemotiveerd advies van de Europese Commissie waarbij de Commissie stelt dat de verplichting om een vertegenwoordiger aan te stellen gelijkgesteld kan worden met een vestigingsverplichting en daarom strijdig is met de Europese regelgeving (artikel 49 van het EU-verdrag), anderzijds blijft de mogelijkheid bestaan om de buitenlandse bureaus te controleren, gezien ze verplicht blijven om alle nodige documenten ter beschikking te stellen.

Artikel 6

1° De bedoeling van de oorspronkelijke bepaling was om te voorkomen dat bureaus (of het hierbij nu gaat om fysieke dan wel om rechtspersonen) waarvan de erkenning omwille van gegronde redenen werd ingetrokken, nog verder activiteiten zouden gaan uitoefenen in andere (erkende) bureaus. Ten einde deze bedoeling

nog duidelijker te verwoorden en mogelijke ‘achterdeurtjes’ naar de toekomst toe te sluiten, wordt de tekst van dit artikel in die zin aangepast en wordt als intrekkingmotief geformuleerd : "het bureau [dat] toelaat dat in het bureau activiteiten worden uitgeoefend door bureaus of door werknemers van bureaus waarvan de erkenning werd ingetrokken of geschrapt".

- 2° Gelet op de ervaringen n.a.v. de intrekking van een aantal bureaus, heeft men moeten vaststellen dat het in het belang van de werkzoekende én in het belang van de rechtszekerheid wenselijk is dat er een duidelijke decretale bepaling is, die regelt wat er gebeurt met de lopende contracten in geval van de intrekking van de erkenning.

Door deze nieuwe bepaling kan de minister, na advies van de adviescommissie – alleen indien dit in het belang is van de werkzoekende – beslissen dat de geldende overeenkomsten nog verder mogen uitgevoerd worden, evenwel voor een maximum periode van zes maanden. De minister kan ook een kortere periode bepalen. De geldende overeenkomsten mogen evenwel niet meer verlengd, noch gewijzigd of hernieuwd worden.

Het principe blijft dus dat de contracten onmiddellijk dienen stopgezet te worden. Alleen in het uitzonderlijke geval dat de voortzetting van het contract in het belang is van de werkzoekende, kan de minister op advies van de adviescommissie, hiervan afwijken en een uitdooftermijn toestaan. Wanneer bijvoorbeeld de erkenning van een bureau zou ingetrokken worden, is het niet ondenkbeeldig dat het in het belang van de werkzoekende kan zijn om het (bijvoorbeeld outplacement-)contract nog gedurende een bepaalde periode verder te zetten, zodat de werkzoekende nog de tijd heeft op een concrete oplossing te zoeken.

De minister-president van de Vlaamse regering,

Bart SOMERS

*De minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme,*

Renaat LANDUYT

VOORONTWERP VAN DECREET

VOORONTWERP VAN DECREET

tot wijziging van het decreet van 13 april 1999 met betrekking tot de private arbeidsbemiddeling
in het Vlaamse Gewest

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Werkgelegenheid en Toerisme ;

Na beraadslaging,

BESLUIT :

De Vlaamse minister van Werkgelegenheid en Toerisme is ermee belast, in naam van de Vlaamse regering, bij het Vlaams Parlement een ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Artikel 2

In artikel 5 van het decreet van 13 april 1999 met betrekking tot de private arbeidsbemiddeling in het Vlaamse Gewest wordt 3° vervangen door wat volgt :

"3° het bureau mag onder de bestuurders, zaakvoerders, lasthebbers, personen bevoegd om de vennootschap of de vereniging te verbinden of te vertegenwoordigen of onder de hoofdaandeelhouders, in zoverre deze laatsten in de feiten de bevoegdheden van bestuurder uitoefenen, geen personen hebben :

- a) die tijdens een periode van vijf jaar voorafgaand aan de erkenning of tijdens de duur van de erkenning een functie van zaakvoerder of gemachtigde hebben uitgeoefend in een gefailleerde vennootschap ;
- b) die tijdens de periode van vijf jaar, voorafgaand aan de aanvraag tot erkenning of tijdens de duur van de erkenning, herhaaldelijk of op een ernstige wijze in overtreding zijn geweest op het gebied van de fiscale verplichtingen, de sociale verplichtingen of de wettelijke en reglementaire bepalingen met betrekking tot de exploitatie van een bureau voor private arbeidsbemiddeling ;
- c) aan wie de burgerrechten en politieke rechten zijn ontnomen ;"

Artikel 3

In artikel 5 van hetzelfde decreet wordt 10° vervangen door wat volgt :

"10° het bureau mag niet in de plaats treden van de opdrachtgevende werkgever bij de aanwervings- of ontslagbeslissing ;"

Artikel 4

In artikel 5 van hetzelfde decreet wordt 16° geschrapt.

Artikel 5

In artikel 7 van hetzelfde decreet wordt paragraaf 3 vervangen door wat volgt :

"§ 3. De erkenning wordt in principe verleend voor een periode van onbepaalde duur.

De minister kan, na eenparig advies van de adviescommissie en mits een omstandige motivering, beslissen dat de erkenning voor een periode van bepaalde duur wordt toegekend.

De Vlaamse regering bepaalt, na advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen, de nadere regels met betrekking tot de duur van de erkenning, de duur van de verlenging van de erkenning en de procedure tot erkenning en verlenging van de erkenning in geval van een erkenning voor bepaalde duur."

Artikel 6

In artikel 8, § 1 van hetzelfde decreet wordt een 5° toegevoegd luidend als volgt :

"5° het is verboden om bij exclusiviteit personen ter beschikking te stellen van één gebruikende onderneming."

Artikel 7

In artikel 8 van hetzelfde decreet wordt paragraaf 2 vervangen door wat volgt :

"§ 2. Een bureau dat zijn maatschappelijke zetel in het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest of het Waalse Gewest heeft of als natuurlijke persoon er kantoor houdt en in het Vlaamse Gewest activiteiten uitoefent zoals bedoeld in artikel 2, 1°, dient aan te tonen dat het in zijn gewest aan gelijkwaardige voorwaarden als vermeld in dit decreet voldoet. Het bureau dient tijdens de duur van de erkenning aan deze voorwaarden te blijven voldoen.

Indien de minister tot de bevinding komt dat deze voorwaarden niet gelijkwaardig zijn, legt hij, na advies van de adviescommissie, een deel of het geheel van de voorwaarden op, zoals bepaald in dit decreet."

Artikel 8

In artikel 8 van hetzelfde decreet wordt paragraaf 3 vervangen door wat volgt :

"§ 3. Een buitenlands bureau dat zijn maatschappelijke zetel binnen de Europese Unie heeft of als natuurlijke persoon er kantoor houdt en in het Vlaamse Gewest activiteiten uitoefent zoals bedoeld in artikel 2, 1°, dient aan te tonen dat het in zijn land aan gelijkwaardige voorwaarden als vermeld in dit decreet voldoet. Het bureau dient tijdens de duur van de erkenning aan deze voorwaarden te blijven voldoen.

Indien de minister tot de bevinding komt dat deze voorwaarden niet gelijkwaardig zijn, legt hij, na advies van de adviescommissie, een deel of het geheel van de voorwaarden op, zoals bepaald in dit decreet."

Artikel 9

Artikel 9 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt : " Art. 9. Het bureau dat een erkenning aanvraagt, deelt het adres mee in het Vlaamse Gewest waar de documenten en stukken zoals bedoeld in artikel 18, § 2, 3° ter beschikking zullen worden gesteld."

Artikel 10

In artikel 11, § 1, van hetzelfde decreet wordt 7° vervangen door wat volgt :

"7°. het bureau toelaat dat in het bureau activiteiten worden uitgeoefend door bureaus of door werknemers van bureaus waarvan de erkenning werd ingetrokken of geschrapt."

Artikel 11

In artikel 11 van hetzelfde decreet wordt een paragraaf 5 toegevoegd luidend als volgt :

"§ 5. Vanaf de dag waarop de intrekking van de erkenning van kracht wordt, mag het bureau geen nieuwe overeenkomsten meer afsluiten. De minister kan, na advies van de adviescommissie en in het belang van de werkzoekende, het bureau de toestemming verlenen de lopende overeenkomsten verder uit te voeren voor een maximum duur van zes maanden, zonder dat de overeenkomsten mogen gewijzigd, hernieuwd of verlengd worden."

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse regering,

Patrick DEWAELE

*De minister vice-president van de Vlaamse regering,
De Vlaamse minister van Werkgelegenheid en Toerisme,*

Renaat LANDUYT

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

***ADVIES OVER HET VOORONTWERP VAN DECREET TOT WIJZIGING VAN HET
DECREET VAN 13 APRIL 1999 MET BETREKKING TOT DE PRIVATE
ARBEIDSBEMIDDELING IN HET VLAAMSE GEWEST***

Brussel, 12 maart 2003
Advies_Private_Arbeidsbemiddeling

Bij brief van 30 januari 2003 heeft de Vlaamse Minister van Werkgelegenheid en Toerisme – de heer R. Landuyt – de SERV om advies gevraagd over een Voorontwerp van decreet tot wijziging van het Decreet van 13 april 1999 met betrekking tot de private arbeidsbemiddeling in het Vlaamse Gewest.

Directe aanleiding voor dit Voorontwerp is een ingebrekestelling van België door de Europese Commissie (cf. gemotiveerd advies dd. 18 september 2002) n.a.v. de vaststelling dat sommige bepalingen van de erkenningsregelingen die van kracht zijn in België strijdig geacht worden met het artikel 49 van het EG-Verdrag m.b.t. het vrij verkeer van diensten.

Wat de Vlaamse erkenningsregeling betreft gaat het hierbij meer bepaald over het artikel 9 van het Decreet van 13 april 1999 waarin wordt bepaald dat het bureau dat een erkenning aanvraagt, de naam moet meedelen van de natuurlijke personen met woon- of verblijfplaats in België die gemachtigd zijn het bureau tegenover derden te verbinden en het in rechte te vertegenwoordigen.

De noodzakelijke aanpassing van de Vlaamse regelgeving terzake, wordt in het Voorontwerp aangegrepen om nog enkele andere aanpassingen aan bedoeld Decreet voor te stellen. Het gaat hierbij meer in het bijzonder om verduidelijkingen van bepaalde erkenningsvoorwaarden en sanctiebepalingen die ingegeven zijn vanuit de ervaringen met de toepassing ervan in concrete dossiers.

De Raad heeft de in het Voorontwerp voorgestelde wijzigingen aangegrepen om – op grond van de ervaringen in het kader van de Adviescommissie Private Arbeidsbemiddeling m.b.t. de toepassing van bedoelde regeling – bijkomend nog een aantal andere wijzigingen aan het Decreet van 13 april 1999 voor te stellen.

Bovendien worden tevens een aantal aanpassingen aan het uitvoeringsbesluit van bedoeld Decreet voorgesteld.

In een eerste punt van het hiernavolgend advies worden vooraf de uitgangspunten toegelicht waarvan de Raad is uitgegaan bij de formulering van dit advies.

Het tweede punt bevat – per artikel – de voorstellen tot aanpassing van het Decreet van 13 april 1999 resp. van het Besluit van de Vlaamse regering van 8 juni 2000.

Momenteel wordt in de Adviescommissie Private Arbeidsbemiddeling een evaluatie gemaakt van de toepassing van de erkenningsregeling voor arbeidsbemiddeling van betaalde sportbeoefenaars.

Mocht uit deze evaluatie blijken dat zich een aanpassing opdringt van bedoelde regeling zoals vastgelegd in het Besluit van de Vlaamse Regering van 8 juni 2000, zal de Adviescommissie hierrond in het kader van haar derde werkingsverslag concrete voorstellen formuleren.

ADVIES

1. Uitgangspunten

De Raad stelt vast dat de Adviescommissie Private Arbeidsbemiddeling de jongste tijd steeds meer in de rol van "administratiefrechtelijke rechtbank" wordt gedwongen.

Dit leidt tot een zekere juridisering van de advisering door de Adviescommissie waarbij moet vastgesteld worden dat de naleving van juridische procedures steeds meer noodgedwongen begint te primeren op de beoordeling door de sociale partners van de feitelijke werking van bureaus.

Deze ontwikkeling noopt tot een ernstige bezinning over de wezenlijke opdracht van de Adviescommissie en vooral ook over de precieze aard van het juridisch statuut ervan.

De Raad meent dat de toegevoegde waarde van de Adviescommissie vooral moet gezocht worden in de appreciatiebevoegdheid waarover ze – uiteraard steeds binnen de contouren van de regelgeving – beschikt. Het is precies deze appreciatiebevoegdheid die in het gedrang komt als gevolg van het steeds verder "juridiseren" van de werking van de Adviescommissie.

Voorgaande vaststellingen nopen tot een grondige bezinning over de rol en werking van de Adviescommissie.

Hiervoor is evenwel meer duidelijkheid vereist rond de rol die in de nabije toekomst voor de Adviescommissie wordt voorzien, gegeven de huidige plannen m.b.t. het functioneren van een arbeidsmarktregisseur en de hervormingsprocessen binnen de Vlaamse Administratie.

De Raad houdt zich voor om van zodra rond deze beleidselementen meer duidelijkheid komt, desgevallend de rol en het statuut van de Adviescommissie ten gronde te bekijken en hierrond eventueel concrete voorstellen te formuleren.

Voorgaande impliceert dat dit advies zich beperkt tot het voorstellen van enkele meer punctuele aanpassingen aan de Vlaamse regelgeving terzake.

2. Voorstellen tot aanpassing

2.1. m.b.t. het Decreet van 13 april 1999.

- *artikel 5, 3° : voorwaarden m.b.t. de bestuurders ; zaakvoerders ; ... van een bureau.*

De Raad is van mening dat door de verwijzing naar bepaalde artikelen van de wetgeving m.b.t. de vennootschappen, enkel personen (bestuurders ; zaakvoerders ; ...) kunnen geweerd worden waarvan gebleken is dat ze een zware fout hebben begaan.

Een meer algemene formulering van de punten a en b van dit artikel, moet de Commissie de appreciatiebevoegdheid geven om personen die een spoor van faillissementen achter zich laten, te weren, zonder dat de beslissing terzake – voor zover ze uiteraard naar behoren is genomen – kan aangevochten worden voor de Raad van State.

Bovendien is de Raad van mening dat met deze bepaling niet enkel bestuurders, zaakvoerders ; ... moeten gevat worden maar ook de hoofdaandeelhouders, althans in zoverre deze laatsten in de feiten de bevoegdheden van bestuurder uitoefenen.

Concreet stelt de Raad voor artikel 5, 3^e, a en b te vervangen door volgende, meer algemene formulering : "een erkenning kan geweigerd worden als blijkt dat onder de bestuurders, zaakvoerders, lasthebbers, personen bevoegd om de vennootschap of de vereniging te verbinden of te vertegenwoordigen of hoofdaandeelhouders van het bureau, in zoverre deze laatsten in de feiten de bevoegdheden van bestuurder uitoefenen, personen zijn die tijdens een periode van vijf jaar voorafgaand aan de erkenning of tijdens de duur van de erkenning een functie (zaakvoerder of gemachtigde) hebben uitgeoefend in een gefailleerde vennootschap."

De notie "kan" in deze omschrijving moet de Commissie toelaten om – binnen de contouren van deze bepaling – haar appreciatiebevoegdheid te benutten.

De voorgestelde aanpassing moet – meer dan met de huidige bepalingen mogelijk is – toelaten om eventuele uitgesproken "malafide constructies" in de sector van het arbeidsbemiddelingsgebeuren, te weren.

Ook het punt c van artikel 5, 3^e kan best uitgebreid worden tot de hoofdaandeelhouders van het bureau, voorzover ze in de feiten de bevoegdheden van bestuurder uitoefenen.

Verder kan de Raad ook voor dit punt c de uitbreiding van de omschrijving "tijdens de periode van vijf jaar voorafgaand aan de erkenning" met "tijdens de duur van de erkenning" onderschrijven.

- *artikel 5, 10^e : het bureau mag niet in de plaats treden van de opdrachtgevende werkgever bij de aanwervings- of ontslagbeslissing of de onderhandelingen daaromtrent.*

De Raad stelt voor om het laatste gedeelte van deze omschrijving "of de onderhandelingen daaromtrent" te schrappen.

Voor bepaalde types van arbeidsbemiddelingsactiviteiten zoals bij executive search maakt de deelname van het bureau aan de contractonderhandelingen inherent deel uit van het bemiddelingsproces.

- *artikel 5, 16^e : geen bemiddelingsactiviteiten m.b.t. vacatures waartegenover geen reëel jobaanbod bestaat.*

De Raad stelt voor dit artikel te schrappen.

Er mag immers van uitgegaan worden dat bedrijven geen personeelsadvertenties meer als middel tot het voeren van reclame, gebruiken.

Bovendien moet het mogelijk zijn te werven en selecteren in functie van een wervingsreserve.

Dit voorstel van de Raad moet in samenhang gezien worden met de wezenlijke bepaling in artikel 5, 15^e van bedoeld Decreet dat stelt dat aan de werkzoekenden correcte informatie moet verstrekt worden.

▪ *artikel 7, §3 : erkenningen van onbepaalde duur.*

Door de Adviescommissie Private Arbeidsbemiddeling werd in haar tweede werkingsperiode in april 2002 voorgesteld opnieuw – zoals in de vroegere regelingen – in de mogelijkheid te voorzien om erkenningen van bepaalde duur toe te kennen. In de huidige regeling is het alles of niets : ofwel wordt een firma of natuurlijk persoon niet erkend ofwel worden ze voor onbepaalde duur erkend.

Door de Adviescommissie werd erop gewezen dat het – vanuit het oogpunt “marktordening” – aangewezen is opnieuw in de mogelijkheid van erkenningen van bepaalde duur te voorzien.

Bureaus ten aanzien waarvan zich geen vragen stellen, zouden nog steeds – en dit in tegenstelling tot de vroegere erkenningsregelingen – bij het indienen van een erkenningsaanvraag onmiddellijk voor onbepaalde duur erkend kunnen worden.

Bij wijze van uitzondering kunnen bureaus die formeel voldoen aan de voorwaarden maar ten aanzien waarvan er zich wel vragen stellen bv. op vlak van professionele deskundigheid, voor beperkte duur erkend worden (bv. 1 of 2 jaar), mits eenparig advies van de Commissie hiertoe.

Dit impliceert uiteraard het opnieuw invoeren van de hernieuwingsaanvragen en van de systematiek van de inspectieonderzoeken n.a.v. deze hernieuwingsaanvragen.

In geval een bureau bv. initieel erkend werd voor één jaar en uit het inspectieonderzoek blijkt dat het betrokken bureau de regelgeving naleeft, moet het mogelijk zijn het bureau op dat ogenblik te erkennen voor onbepaalde duur.

Door de Adviescommissie werd er in voornoemd werkingsverslag bijkomend opgewezen dat het – vanuit juridisch oogpunt – aangewezen lijkt om in de Memorie van Toelichting bij de wijziging van dit artikel van het Decreet, uitdrukkelijk naar de appreciatiebevoegdheid van de Adviescommissie te verwijzen.

De Raad wenst ten volle dit voorstel van de Adviescommissie om opnieuw te voorzien in de mogelijkheid van erkenningen van bepaalde duur – volgens de modaliteiten zoals voorgesteld door de Adviescommissie – te onderschrijven.

▪ *artikel 8, §1 : erkenningsvoorwaarden specifiek voor uitzendactiviteiten.*

De Raad stelt voor een 5e punt aan dit artikel toe te voegen waarin bepaald wordt dat het verboden is bij exclusiviteit uit te zenden naar één gebruikende onderneming.

Deze bepaling moet verhinderen dat ondernemingen louter in functie van hun eigen behoeften een uitzendbureau zouden oprichten.

Dergelijke constructies houden niet enkel het gevaar in dat bureaus die op die basis worden opgericht onvoldoende kennis hebben van de relevante wetgeving inzake uitzendarbeid maar kunnen tevens nefast zijn voor het sociaal statuut van de betrokken werknemers.

De situatie op dit vlak kan beoordeeld worden ten vroegste zes maanden na opstart van de uitzendactiviteiten.

Bij deze beoordeling dient bovendien rekening gehouden met het geheel van de uitzendactiviteiten van het betrokken bureau en dus niet enkel met de uitzendactiviteiten die in het Vlaamse Gewest zijn verricht.

- *artikel 8, §§ 2 en 3 : in geval de gelijkwaardigheid wordt ingeroepen van de voorwaarden waaraan in het eigen Gewest of land wordt voldaan.*

De Raad stelt voor dat hierin bijkomend zou bepaald worden dat het bureau ook tijdens de erkenningsperiode moet blijven voldoen aan deze gelijkwaardige voorwaarden en niet enkel op het moment van de erkenningsaanvraag.

- *artikel 9 : de verplichting tot het meedelen van de naam van de natuurlijke persoon met woon- of verblijfplaats in België die gemachtigd is het bureau te verbinden.*

De Raad kan de in artikel 2 van voorliggend Voorontwerp voorgestelde wijziging van dit artikel 9, onderschrijven:

Met deze wijziging wordt inderdaad tegemoetgekomen aan de bemerkingen van de Europese Commissie.

De Raad is wel van mening dat zich een aanpassing opdringt van de commentaar bij dit artikel in de Memorie van Toelichting. Hierin wordt immers een onderscheid gemaakt tussen bureaus met zetel binnen of buiten de EU, waar artikel 2 van het Voorontwerp dit onderscheid niet maakt. Op grond van dit artikel moeten ook bureaus met zetel buiten de EU een adres in het Vlaamse Gewest meedelen waar de documenten ter beschikking zullen gesteld worden.

- *artikel 11 : intrekking van de erkenning.*

De Raad kan de in artikel 4 van voorliggend Voorontwerp voorgestelde verduidelijking van artikel 11, §1, 7^e van het Decreet, onderschrijven.

De vervanging hierin van de notie "personen" door de noties "bureaus of door werknemers van bureaus", kan mogelijke interpretatieproblemen hierrond voorkomen.

Het artikel 5 van het Voorontwerp stelt voor een vijfde paragraaf aan artikel 11 van het Decreet toe te voegen waarin bepaald wordt wat het gevolg is van de intrekking van de erkenning voor de overeenkomsten van een bureau. Hierin wordt bepaald dat vanaf het ogenblik van de intrekking van de erkenning geen nieuwe overeenkomsten meer mogen afgesloten worden. Wel wordt voorzien dat de

Minister, na advies van de Adviescommissie en in het belang van de werkzoekenden, het bureau kan toelaten de lopende overeenkomsten verder uit te voeren voor een duur van maximum zes maanden, zonder dat deze overeenkomsten evenwel mogen gewijzigd, hernieuwd of verlengd worden.

De Raad is van mening dat het voorzien in de mogelijkheid om lopende overeenkomsten uit te voeren tot misbruiken kan leiden.

Vermits de betrokken bureaus – als gevolg ook van de procedure die hierbij gevolgd wordt – een aantal weken op voorhand de intrekking van hun erkenning zien aankomen, is de kans reëel dat ze met de bepaling zoals voorgesteld in het Voorontwerp, al het mogelijke zullen doen om nog snel langere contracten af te sluiten.

Het valt zeer te betwijfelen of hiermee het belang van de betrokken werknemers (het zou best kunnen dat ze niet of niet meer correct betaald worden) en ook het algemeen maatschappelijk belang (bv. inzake naleving van RSZ- en fiscale verplichtingen) gediend worden.

De Raad stelt dan ook voor te bepalen dat vanaf de dag volgend op de dag van betekening van de intrekking van de erkenning, alle contracten nietig worden en er uiteraard ook geen nieuwe contracten meer mogen afgesloten worden.

- *artikel 19 : strafbepalingen.*

De Raad stelt voor om deze strafbepalingen meer consequent toe te passen.

2.2. m.b.t. het Besluit van de Vlaamse Regering van 8 juni 2000.

- *artikel 2, §1 : arbeidsbemiddelingsactiviteiten waarvoor een afzonderlijke erkenning vereist is.*

Op federaal niveau wordt een kader gecreëerd voor uitzendactiviteiten voor freelance artiesten.

Vermits het hierbij om uitzendactiviteiten gaat, zal dit nieuwe stelsel moeten geïntegreerd worden in de Vlaamse erkenningsregeling terzake.

De Raad stelt voor om – gelet op de specificiteit van de beoogde sector – hiervoor ook in een afzonderlijke erkenning te voorzien.

- *artikel 2, §4 : gegevens die moeten meegedeeld worden bij overdracht van erkenning.*

De Raad wijst erop dat het punt 6 van dit artikel zal moeten aangepast worden in functie van artikel 2 van voorliggend Voorontwerp van decreet

- *artikel 6, §2 : voorwaarden professionele deskundigheid voor het uitoefenen van uitzendactiviteiten.*

In haar tweede werkingsverslag (cf. supra) heeft de Adviescommissie voorgesteld de voorwaarden professionele deskundigheid voor uitzendactiviteiten, aan te passen.

Momenteel kan voldaan worden aan de voorwaarden professionele deskundigheid terzake indien de professioneel verantwoordelijke een beroepservaring heeft in de sector van het personeelsbeleid of in de betrokken sector van tenminste 5 jaar of indien hij houder is van een diploma van ten minste een basisopleiding hoger onderwijs bestaande uit twee cycli in combinatie met een beroepservaring in de sector van het bedrijfsbeleid van ten minste 5 jaar.

Door de Adviescommissie werd erop gewezen dat op grond van de beroepservaring inzake personeelsbeleid resp. bedrijfsbeleid, firma's en mensen worden toegelaten uitzendactiviteiten te verrichten zonder dat ze nochtans klaarblijkelijk enige kennis hebben van het uitzendgebeuren in het algemeen en van de relevante wetgeving in het bijzonder.

Omgekeerd zijn er reeds dossiers geweest waar de professioneel verantwoordelijken reeds actief geweest zijn in de uitzendsector maar niet aan de vooropgestelde 5 jaren beroepservaring komen.

De bedoelde erkenningsaanvragen werden negatief geadviseerd of er werd minstens vereist dat er een andere professioneel verantwoordelijke werd aangeduid.

Door de Adviescommissie werd een aanpassing van de betreffende voorwaarden professionele deskundigheid voorgesteld met de bedoeling de beroepservaring in de uitzendsector meer te "honoreren" en de vereiste inzake de algemene beroepservaring op vlak van personeelsbeleid en/of bedrijfsbeleid te verstrengen.

Concreet werd door de Adviescommissie voorgesteld om de voorwaarden professionele deskundigheid zoals omschreven in artikel 6, §2 van het Besluit van de Vlaamse regering van 8 juni 2000 – specifiek voor uitzendactiviteiten - in volgende zin aan te passen (voldoen aan 1^e of 2^e) :

- 1^e een beroepservaring hebben op managementniveau in de uitzendsector van tenminste 3 jaren ;
- 2^e houder zijn van een diploma van universitair onderwijs en een beroepservaring hebben op vlak van personeels- of bedrijfsbeleid van ten minste 10 jaren.

De Raad kan de argumentatie waarop dit voorstel van de Adviescommissie is gesteund evenals het concreet voorstel van aanpassing zelf, ten volle onderschrijven.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 35.199/1

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, op 1 april 2003 door de Vlaamse minister van Werkgelegenheid en Toerisme verzocht hem van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "tot wijziging van het decreet van 13 april 1999 met betrekking tot de private arbeidsbemiddeling en het Vlaamse Gewest", heeft op 12 juni 2003 het volgende advies gegeven :

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet beoogt een aantal aanpassingen aan te brengen in het decreet van 13 april 1999 met betrekking tot de private arbeidsbemiddeling in het Vlaamse Gewest.

Eerstens wordt, ten gevolge van een gemotiveerd advies van de Commissie van de Europese Gemeenschappen van 18 september 2002, artikel 9 van het decreet van 13 april 1999 aangepast. Waar de huidige versie van dat artikel aan het arbeidsbemiddelingsbureau dat een erkenning aanvraagt, oplegt om een natuurlijke persoon als vertegenwoordiger aan te wijzen, wordt die verplichting vervangen door de verplichting om een adres mede te delen waar de bij artikel 18, § 2, 3°, van dat decreet bedoelde documenten ter beschikking zullen worden gesteld.

Een tweede reeks aanpassingen betreft de erkenningsvoorwaarden van de privé-arbeidsbemiddelingsbureaus. Zo wordt artikel 5, 3°, van het decreet van 13 april 1999 in die zin gewijzigd dat, enerzijds, de voorwaarden inzake de onverenigbaarheden ook gelden tijdens de duur van de erkenning en, anderzijds, een meer algemene verbodsbepaling wordt ingevoerd die ook betrekking heeft op de hoofdaandeelhouders in de mate dat zij feitelijk de bevoegdheden van bestuurder uitoefenen. Op andere punten worden de erkenningsvoorwaarden versoepeld. Zo wordt de voorwaarde dat het bureau niet in de plaats mag treden van de opdrachtgevende werkgever bij de onderhandelingen omtrent de aanwervings- of ontslagbeslissing (artikel 5, 10°), alsmede de voorwaarde dat het bureau geen bemiddelingsactiviteiten mag uitoefenen voor vacatures waartegenover geen reëel jobaanbod staat (artikel 5, 16°), geschrapt.

Voorts wordt opnieuw de mogelijkheid ingevoerd van een erkenning van bepaalde duur (ontworpen artikel 7, § 3). Er wordt ook bepaald dat het verboden is om bij exclusiviteit personen ter beschikking te stellen van één gebruikende onderneming (ontworpen artikel 8, § 1, 5°). Ook wordt nog verduidelijkt dat een bureau dat zijn maatschappelijke zetel buiten het Vlaamse Gewest heeft, eveneens tijdens de duur van de erkenning aan de "gelijkwaardige" voorwaarden moet voldoen (ontworpen artikel 8, §§ 2 en 3).

Wat de intrekking van de erkenning betreft, wordt artikel 11, § 1, 7°, van het decreet van 13 april 1999 verduidelijkt in die zin dat de erkenning kan worden ingetrokken wanneer het bureau toelaat dat in het bureau activiteiten worden uitgeoefend door bureaus of door werknemers van bureaus waarvan de erkenning werd ingetrokken of geschrapt.

Tot slot wordt in artikel 11 van het decreet van 13 april 1999 een overgangsmaatregel ingevoerd met betrekking tot de lopende overeenkomsten in geval van intrekking van de erkenning.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Algemene opmerking

Indien meerdere wijzigingen worden aangebracht in eenzelfde artikel, dienen deze wijzigingen in beginsel te worden gegroepeerd in één enkel artikel van de wijzigende tekst.

Gelet op deze wetgevingstechnische regel wordt het ontwerp beter als volgt gestructureerd :

"Artikel 1. (artikel 1 van ontwerp).

Art. 2. (samenvoeging van de artikelen 2, 3 en 4 van het ontwerp) :

In artikel 5 van het decreet van 13 april 1999 met betrekking tot de private arbeidsbemiddeling in het Vlaamse Gewest, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

- 1° 3° wordt vervangen door wat volgt : (artikel 2 van ontwerp);
- 2° 10° wordt vervangen door wat volgt : (artikel 3 van het ontwerp);
- 3° 16° wordt geschrapt.

Art. 3. (artikel 5 van het ontwerp).

Art. 4. (samenvoeging van de artikelen 6, 7 en 8 van het ontwerp)

In artikel 8 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1°. § 1 wordt aangevuld met een 5°; die luidt als volgt : (artikel 6 van ontwerp);

2° §§ 2, eerste lid, en 3, eerste lid, wordt de volgende zin toegevoegd :

"Het bureau dient tijdens de duur van de erkenning aan deze voorwaarden te blijven voldoen".

Art. 5. (artikel 9 van ontwerp).

Art. 6. (samenvoeging van de artikelen 10 en 11 van het ontwerp)

In artikel 11 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° § 1, 7° wordt vervangen door wat volgt : (artikel 10 van het ontwerp);

2° aan het artikel wordt een § 5 toegevoegd die luidt als volgt :
(artikel 11 van het ontwerp)".

Artikel 2

1. In de bij het ontwerp gevoegde memorie van toelichting wordt met betrekking tot het ontworpen artikel 5, 3°, van het decreet van 13 juli 1999 vooropgesteld :

"Iedereen die zich binnen een bemiddelingsbureau als bestuurder gedraagt - los van het feit of men hier formeel toe gemachtigd is - dient de nodige integriteit te kunnen waarborgen en dient bijgevolg niet bij faillissementen betrokken geweest te zijn. De adviescommissie beschikt hier over een ruime mate van appreciatiebevoegdheid om deze bepaling verder te interpreteren".

Dat de adviescommissie inzake arbeidsbemiddeling - en bijgevolg de minister aan wie het advies wordt verstrekt - terzake enige appreciatiebevoegdheid zou hebben, blijkt evenwel niet uit de tekst van het ontworpen artikel 5, 3°. Die bepaling zal eventueel in het licht van de bedoeling van de stellers van het ontwerp dienen te worden aangepast.

2. Nog met betrekking tot het ontworpen artikel 5, 3°, rijst de vraag door wie en op welke wijze wordt uitgemaakt of de betrokken personen "herhaaldelijk of op een ernstige wijze in overtreding zijn geweest op het gebied van de fiscale verplichtingen, de sociale verplichtingen of de wettelijke en reglementaire bepalingen met betrekking tot de exploitatie van een bureau voor private arbeidsbemiddeling".

Artikel 5

1. De delegaties die aan de Vlaamse minister die het tewerkstellingsbeleid onder zijn bevoegdheid heeft en aan de Vlaamse regering worden gegeven, zijn te ruim om toelaatbaar te zijn. Gelet op de beginselen die de verhouding tussen de decreetgever en de uitvoerende macht bepalen, moeten in het decreet zelf de essentiële elementen betreffende de erkenning voor een bepaalde duur worden aangegeven, zoals de minimale en de maximale duur ervan, en de gevallen waarin en de voorwaarden waaronder ze kan worden verleend.

2. Onverminderd opmerking 1 moet er worden op gewezen dat het, gelet op de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, overbodig is te bepalen dat een individuele bestuurshandeling formeel gemotiveerd moet zijn.

Indien men het formele motiveringsvereiste desondanks in herinnering wil brengen, dient aan het ontworpen artikel 7, § 3, tweede lid, een referentie aan de zo-even vermelde wet te worden toegevoegd, teneinde geen onduidelijkheid te laten bestaan omtrent de principiële federale bevoegdheid hieromtrent ⁽¹⁾.

3. Men schrijve alleszins in het ontworpen artikel 7, § 3, derde lid, "Wat de erkenningen voor een bepaalde duur betreft, bepaalt de Vlaamse regering ...". In dat geval schrappen men dan in fine van die bepaling de woorden "in geval van een erkenning voor bepaalde duur".

Artikel 9

Uit de memorie van toelichting blijkt dat eventueel het adres van een overheidsbestuur mag worden opgegeven teneinde te voldoen aan de bij het ontworpen artikel 9 bedoelde verplichting. Die mogelijkheid zou evenwel uitdrukkelijk in dat artikel moeten worden opgenomen.

⁽¹⁾ Arbitragehof, nr. 55/2001, 8 mei 2001; Arbitragehof, nr. 128/2001, 18 oktober 2001, B.14 tot B.19.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	M. VAN DAMME,	kamervoorzitter,
	J. BAERT, J. SMETS,	staatsraden,
	G. SCHRANS, A. SPRUYT,	assessoren van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	A. BECKERS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. W. VAN VAERENBERGH, eerste auditeur.
De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld door Mevr. M.-C. CEULE, eerste referendaris-afdelingshoofd.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A. BECKERS

M. VAN DAMME

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Werkgelegenheid en Toerisme ;

Na beraadslaging,

BESLUIT :

De Vlaamse minister van Werkgelegenheid en Toerisme is ermee belast, in naam van de Vlaamse regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Artikel 2

In artikel 5 van het decreet van 13 april 1999 met betrekking tot de private arbeidsbemiddeling in het Vlaamse Gewest worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° de bepaling onder 3° wordt vervangen door wat volgt :

"3° het bureau mag onder de bestuurders, zaakvoerders, lasthebbers, personen bevoegd om de vennootschap of de vereniging te verbinden of te vertegenwoordigen of onder de hoofdaandeelhouders, in zoverre deze laatsen in de feiten de bevoegdheden van bestuurder uitoefenen, geen personen hebben :

a) die tijdens een periode van vijf jaar voorafgaand aan de erkenning of tijdens de duur van de erkenning een functie van zaakvoerder of gemachtigde hebben uitgeoefend in een gefailleerde vennootschap ;

b) die tijdens de periode van vijf jaar, voorafgaand aan de aanvraag tot erkenning of tijdens de duur van de erkenning, herhaaldelijk of op een ernstige wijze in overtreding zijn geweest op het gebied van de fiscale ver-

plichtingen, de sociale verplichtingen of de wettelijke en reglementaire bepalingen met betrekking tot de exploitatie van een bureau voor private arbeidsbemiddeling ;

c) aan wie de burgerrechten en politieke rechten zijn ontnomen ;" ;

2° de bepaling onder 10° wordt vervangen door wat volgt :

"10° het bureau mag niet in de plaats treden van de opdrachtgevende werkgever bij de aanwervings- of ontslagbeslissing ;" ;

3° de bepaling onder 16° wordt geschrapt.

Artikel 3

In artikel 7 van hetzelfde decreet wordt § 3 vervangen door wat volgt :

"§ 3. De erkenning wordt in principe verleend voor een periode van onbepaalde duur.

De minister kan, na eenparig advies van de adviescommissie, beslissen dat de erkenning voor een periode van bepaalde duur van minimaal 1 jaar en maximaal 4 jaar wordt toegekend, indien er gerede twijfel bestaat omtrent het voldoen aan de erkenningsvoorwaarden. Na verloop van de erkenning voor bepaalde duur, wordt de erkenning automatisch omgezet in een erkenning van onbepaalde duur, tenzij de adviescommissie ten laatste drie maanden voor het verstrijken van de erkenning voor bepaalde duur het betrokken bureau uitnodigt voor een hoorzitting in het kader van :

1° een nieuwe erkenning voor bepaalde duur ;

2° de intrekking van de erkenning ;

3° de vervanging van de lopende erkenning door een erkenning voor de duur van zes maanden tijdens welke het bureau het bewijs moet leveren dat opnieuw voldaan wordt aan de erkenningsvoorwaarden.

Wat de erkenningen voor een bepaalde duur betreft, bepaalt de Vlaamse regering, na advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen, de nadere regels met betrekking tot de procedure tot erkenning en hernieuwing van de erkenning."

Artikel 4

In artikel 8 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° § 1 wordt aangevuld met een 5°, die luidt als volgt :

"5° het is verboden om bij exclusiviteit personen ter beschikking te stellen van één gebruikende onderneming." ;

2° in §§ 2, eerste lid, en 3, eerste lid, wordt de volgende zin toegevoegd :

"Het bureau dient tijdens de duur van de erkenning aan deze voorwaarden te blijven voldoen." .

Artikel 5

Artikel 9 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

"Artikel 9

Het bureau dat een erkenning aanvraagt, deelt het adres mee in het Vlaamse Gewest waar de documenten en stukken zoals bedoeld in artikel 18, § 2, 3°, ter beschikking zullen worden gesteld. Het bureau kan het adres van de betrokken Vlaamse inspectiedienst meedelen." .

Artikel 6

In artikel 11 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° § 1,7° wordt vervangen door wat volgt :

"7° het bureau toelaat dat in het bureau activiteiten worden uitgeoefend door bureaus of door werknemers van bureaus waarvan de erkenning werd ingetrokken of geschrapt." ;

2° aan het artikel wordt een § 5 toegevoegd, die luidt als volgt :

"§ 5. Vanaf de dag waarop de intrekking van de erkenning van kracht wordt, mag het bureau geen nieuwe overeenkomsten meer afsluiten.

De minister kan, na advies van de adviescommissie en in het belang van de werkzoekende, het bureau de toestemming verlenen de lopende overeenkomsten verder uit te voeren voor een maximum duur van zes maanden, zonder dat de overeenkomsten mogen gewijzigd, hernieuwd of verlengd worden." .

Brussel, 10 juli 2003.

De minister-president van de Vlaamse regering,

Bart SOMERS

*De minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme,*

Renaat LANDUYT
